

СВЕЩЕНИКЪ И КЛИСАРЬ

(Норвежка приказка).

Едно врѣме живѣлъ единъ свещеникъ, който много обичалъ да се гордѣе прѣдъ селянитѣ. Много пжти като ходилъ по пжтя, на всѣки срещнатъ селянинъ викалъ:

— Ей, отбий се на страна! свещеникъ минава.

Кралтъ на тази страна билъ много добъръ човѣкъ. Еднажъ той пожелалъ да види селския животъ. Облѣкълъ се въ селски дрехи и трѣгналъ на пжтъ.

Свещеникътъ среща краля и му вика:

— Ей, пжтъ стори, не видишъ ли, глупчо, че свещеникъ минава?!

Кралтъ се отбилъ настрана и снелъ селската си шапка; свещеникътъ веднага го позналъ и се уплашилъ.

А кралтъ му казалъ:

„Ела утрѣ при мене, въ двореца, и азъ ще ти задамъ три въпроса. Ако ти не можешъ да ми отговоришъ на тѣхъ, ще те накажа заради гордостта ти.“

Свещеникътъ, не привикналъ да говори умно, не се рѣшавалъ да иде въ двореца, та повикалъ клисаря си и му рекълъ:

— Иди при краля и отговаряй вмѣсто мене.

Облѣкълъ се клисарътъ въ дрехитѣ на свещеника и отишълъ въ двореца. Кралтъ стоялъ на тронъ, облеченъ въ скъпоцѣнни одежди

и съ златна корона. Той не позналъ клисаря.

— А-ха, и ти си дошълъ, — му казва кралтъ. — Я ми кажи: колко пжтъ има отъ изтокъ до западъ?

— Колко пжтъ ли? . . . Единъ день, отговорилъ клисарътъ.

— Какъ така! почудилъ се кралтъ.

— Ето какъ: сутринъ слънцето излиза на изтокъ, а надвечеръ дохожда на западъ, дѣто се и скрива.

Този отговоръ се харесалъ на краля.

Той задалъ другъ.

— Кажи, колко пари струвамъ азъ, заедно съ короната и съ скъпитѣ дрехи?

— За Исуса Христа дали 30 сребърника, — казалъ клисарътъ, — за тебе повече отъ 20 не бива да се дава.

— Хубаво, — проговорилъ кралтъ; — а сега узнай, какво мисля азъ въ тая минута.

— Ти мислишъ, че прѣдъ тебе стои свещеникъ, пѣкъ азъ не съмъ свещеникъ, а клисаръ.

Тогавъ кралтъ, удивенъ отъ разума на клисаря, казалъ:

— Бжди ти свещеникъ, а свещеникътъ нека бжде клисаръ.

Тѣй че, горделивия свещеникъ станалъ клисаръ.

Прѣведе отъ руски: Ст. П. В.

